

ПЛЪВЕНСКИ НОВИНИ

СЕДМИЧЕНЬ НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИК

РЕДАКЦИЯ печатница „ИЗГРЪВЪ“. Редакторъ: Ив. Бакайовъ.

Опустошителната градушка

На 8 срещу 9 юлий н. г. презъ нощта, надъ селата Мечка, Асеново, Дебово, Новачене и Коиловци се е разразила страшна опустошителна градушка, която е причинила грамадни загуби на население. Най-чувствително е пострадало селото Мечка. Посевите въ цѣлото му землище сѫ унищожени и изравнени съ земята. Дърветата сѫ оголени, стърчатъ като въ есень; много отъ тѣхъ сѫ изпочупени, други изкоренени и завлечени. Снопи, боклуци, каль, сѫ промъсени и натрупани на грамади. Зеленчуковитъ градини, ливадитъ сѫ засипани отъ каль; лозята и нивите сѫ пролѣтни посѣви не сѫществуватъ — всичко е изразнено съ земята. Пострадалъ и е добитъка. Има отвлеченъ и убитъ добитъка. Всички кѫщи сѫ пострадали; покривитъ сѫ разтворени, керемидитъ сѫ изпочупени, стенитъ сѫ паднали. Много кѫщи сѫ станали необитаеми. Чешмитъ сѫ задръстени отъ каль. Грамади отъ ледъ стърчатъ около чешмитъ за дълго не ще се стопятъ. Въ Асеново — половината село е пострадало. Тамъ е била отвлечена и една жена. Много кѫщи сѫ станали необитаеми.

Стихията е имала зловещъ видъ. Опостушителната градушка се е придржавала отъ непрекъсната свѣткавица и гръмотевица. Никакво движение не е било възможно. Цѣлото село е било будно и въ плачъ е чакало своята смъртъ Човѣкъ се ужасява предъ тази картина. Разправята, че свищовската градушка е била далечъ по-слаба отъ тази. По своя размѣръ и сила тази е била нѣщо необикновенно страшна. Землището на селото Новачене чувствително е повредено. Зимните посеви бѣха измръзнали и изгнили; сега по-голѣмата част отъ пролѣтните посѣви сѫ унищожени отъ градушката. Нещастietо е неуписуемо. То е двайно, защото поради измръзване и суша зимните посеви бѣха изгубени, сега сѫ загубени и пролѣтните. Съ една дума населението на тѣзи села е обречено на гладна смъртъ, ако обществото и държавата не се притекатъ на време на помощь. Дългъ се налага най-вече на държавата, част по-скоро да се погрижи за населението, което е изгубило всичко и е изпаднато въ страшно отчаяние. Това население има нужда отъ бърза помощь: на първо време отъ храна за себе и добитъка си. Трѣбва да му се даде на време: семе, държавенъ кредитъ, за да си набави добитъка и си възстанови жилището; оправдане на данъците, застраховка и пр.

Всички кредитни, окръжни и общински институти, трѣбва да дадатъ и тѣ своята помощь. Всички трѣбва да се притекатъ на помощь, за да се спаси едно трудолюбиво и живяло население,

Д-ръ Хр. Поповъ.

Това е скандално!

За единъ началникъ

До редакцията на в. „Плѣвени Новини“. Тукъ.

Господинъ редакторе, моля публикувайте настоящата ни дошка въ вестника Ви:

Напоследъкъ корупцията между нашето чиновничество се много засили и изгледи да се води по-ефикасна борба противъ нея, нѣма! Всички упрещи по станали престъпления отъ този родъ се хвърлятъ все върху дребните чиновници, но за голѣмите, които на дребно „не пипатъ“, рѣдко се пише и говори, даже следъ като сѫ вече извѣршили маса престъпления, могатъ да стоятъ още на служба, необескокоявани отъ никого. За да не бѫдемъ голословни, ние тукъ ще зададемъ само нѣколко въпросчета на г. Началника на Плѣвенската секция по пороищата и залесяването Ангелъ п. Лазаровъ, който е длѣженъ да излѣзе и опровергае, иначе неговото стоеще повече на служба е престъпление по законитъ у насъ.

Питаме:

„Върно ли е, че следъ напрвената му финансова ревизия, той е начетенъ съ една почта на сумица отъ 130.000 лв., образувано ли е за това углавно дѣло № 140/1929 год. и освободенъ ли е подъ гаранция 40,000 лв.?

2) Върно ли е, че противъ борба противъ корупцията у сѫщия има възбудено следствие.

Шамотови ОГНЕУПОРНИ Шамотови ТУХЛИ

Различни форми и величини, за генератори и всички видове пещи, за които сѫ необходими огнеупорни тухли, изработвани

Димитъръ Н. Грънчаровъ

ПЛѣвенъ, телефонъ 326.

Представителство при ИЛИЯ ПОПОВЪ, телефонъ 257.

Плѣвенско окръжно трудово бюро

ОБЯВЛЕНИЕ № 5569.

Обявява се на интересуващите, че на 23 юлий н. г. въ канцелариите на Плѣвенското окръжно данъчно управление ще се произведе търгъ по доброволно спазаряване за набавяне на хранителни припаси за храна на хората по направа Карабараката дига за времето отъ 1 до 31 августъ т. г. както следва:

Брой по редъ	Наименование на припасите	Количество	Приблизителна стойност	
			кгр.	кгр.
1	Брашно пшенично за хлѣбъ	50000	400000	
2	Захаръ на пѣсъкъ	2000	52000	
3	Оризъ мѣстенъ	3000	72000	
4	Оцетъ виненъ	1000	8000	

Доставката на брашното ще стане на два срока по равно количество. Първия срокъ десетъ дена, втория двадесетъ дена отъ дена на сѫобщението за възлагане търга. Другитъ припаси десетъ дена отъ дена на сѫобщението за възлагане на търга всички франко склѣда на бюрото гара Гаурени — Никополска околия.

Залогъ за правоучастие 10%. Поемнитъ условия и описанията могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ въ канцелариите на бюрото, а въ дена на търга въ данъчното управление.

Публикация, анализи и др. разноски сѫ за съмѣтка на предприемача.

Спазаряването ще продължи до получаването износни за съкровището цени.

гр. Плѣвенъ, 18 юлий 1929 година.

ОТЪ ДОМАКИНСТВОТО.

ХРОНИКА

Съобщението на в. „Кооперативенъ лѣчъ“, че публикувана статия въ вестника ни за „Българска захаръ“, е платена, е вѣрно.

Иска ли още нѣщо да узнае „Кооперативенъ лѣчъ“?

Пишатъ ни отъ гр. Горна-Орѣховица, че е започнато общо благоустройствство на града, особено въ главната улица, кѫдето ще бѫдатъ съборени всички по стари постройки, и онкя отъ стопанитѣ, които откажатъ да построятъ нови здания, община ще построи такива за своя съмѣтка на тѣхнитѣ мѣста.

Де можеше така да стане въ Плѣвенъ, но да имаше срѣдствата на Горно-Орѣховската община, а не дългове...

† Методи Храновъ

На 18 т. м. въ гр. Радомиръ внезапно почина единъ отъ видните дейци на Националь-Лiberалната партия г. Методи Храновъ, народенъ представител.

Покойния се отличаваше съ голѣми ораторски способности и благъ характеръ.

Съ неговата смърть Националь-Лiberалната партия изгуби още единъ отъ достойнитѣ си водачи.

Миръ на пракътъ му!

Пушете само „Енидже“

Електрическите лампи въ IX кв. почти всѣка вечеръ свѣтятъ отъ следъ полунощъ. Кому е нужно тогава освѣтление?

Обрѣщаме внимание на въпросната дирекция, която е длѣжна да поправи грѣшките, които въврваме да сѫ умишлени.

Пушете само „Енидже“

Отъ 16 т. м. пощенски клонъ № 2 се премѣсти въ Окр. смѣтна палата, кѫдето ще извѣрва всѣка пощенска служба.

Помещава се въ I етажъ.

Търся да наема кѫща съ 3 или 4 стаи и кухня, хигиенична, съ дворъ. Семейството е малко. Споразумение редакцията — книжарница „Единство“ — подъ окр. Сѣдъ.

Граждани се оплакватъ, че въпрѣки да сѫ маркирани кучетата съгласно наредбата, отровени сѫ такива и то малки дъмашни кучета.

На 14 т. м. стана търгестеното полагане основния камъкъ на новостроящата се Популарна банка. Сѫщия денъ се положи и основния камъкъ на основното училище въ VI квартъ, което се строи отъ дѣдо Киро Станевъ.

Търси деятели за гр. Плѣвенъ и окръга Българско Общо Осигурително Д. во „Соколь“ София. Споразумение направо съ дирекцията на сѫщото до во или съ мѣстната агенция срещу хотелъ „Балканъ“.

Споразумение съ собственика Дамянъ Радевъ или Димитъръ С. Денчевъ, адвокатъ.

Продава се К ЖЩА съ двъръ на жглово място отъ 300 кв. м. въ Плѣвенъ, I кв., ул. „Тодоръ Табаковъ“ № 1, съседи: отъ две страни улици, Ставри Тишевъ и Иванъ Д. Банковъ.

Споразумение съ собственика Дамянъ Радевъ или Димитъръ С. Денчевъ, адвокатъ.

Пушете само „Енидже“

Опредѣление № 3999. Плѣвенски окр. сѫдъ въ разпоредително за- седание на 30 ноември 1923 год. въ съставъ: Председателъ: чл. Тр. Банковъ, Членове: М. Семерджиевъ и Д. Стойковъ, при подсекретаря М. Ст. Дренски, следъ като изслуша докладъваното отъ члена Тр. Банковъ и като взема предъ видъ, че по гражданското частно производство № 768/1923 год. сѫ изпълнени всички изискуеми отъ закона условия и че усиновяватъ ще бѫде полѣзно за усиновяния, то на основание чл. 37 отъ закона за припознаване незаконороденитѣ деца и пр., сѫдътъ опредѣли: допуска усиновяването на Екатерина Генова отъ гр. Плѣвенъ, отъ Василь Василевъ Деневъ, отъ гр. Плѣвенъ.

Подписали: Председателъ: чл. Тр. Банковъ, Членове: М. Семерджиевъ и Д. Стойковъ, подсекретарь: М. Дренски.

Върно председателъ: Т. Банковъ.

Секретарь: М. Цокевъ.

За единъ народенъ учитель.

Известно е, че нашиятѣ граждани, учителя по физическо възпитание въ Орѣхове. См. Гимназия Борисъ Ценевъ, представи заедно съ една група отъ 12 негови ученици-играчи, въ много нѣши градъ и рѣченици, повече отъ 110 различни вида. Столичната преса се изказа много ласъко за него.

Борисъ Ценевъ, съ подкрепата на г-жа Пизчинини, съпруга на италианския пълномощенъ министъръ въ София и г-жа Лячева, научава ме се че е заминалъ съ цѣлата си група презъ Буда-Пеща—Виена, а отъ тамъ за Италия и др. по-голѣми градове въ Европа, кѫдето ще манифестира на шибъ хубави народни хора и рѣченици — гордостта на народните ни битъ отъ столѣтия.

Необходимо освѣтление за пушачите.

Тютюневата фабрика „Енидже Вардаръ“, Плѣвенъ, въ свое то безсилие да се бори честно въ полето на търговската конкуренция, е пръснала разни афиши и обяви, съ които разгласява невѣрни обстоятелства, че нашата фабрика имъ била присвоила марката и по тоя начинъ имитирала тѣхнитѣ цигари на пазаря.

Дължимъ за установяване съмата истина да обявимъ на г. г. пушачите и ония, които се интересуватъ, че нашата марка „Енидже Вардаръ“ сме я купили на 5 юни н. г. отъ нейнитѣ собственици г. г. Бр. Златеви, София, съ знание и удобрение на Министър на Търгов. Промишл. и Труда, които сѫ я регистрирали предъ сѫщото Министърство на 16 II, 11 часа 1923 г., а г-дата отъ фабрика „Енидже Вардаръ“ си съ регистрирали собствена марка „Енидже Вардаръ“ едва на 17 юни тази година предъ сѫщото Министърство. Явно е, че въ случаи иска да използва нѣщата за своя облага.

Притежаваме нужднитѣ документи за нашата марка и ги държимъ на разположение на всички, които се интересуватъ. Тютюнева фабрика „НОВА ЗОРНИЦА“.

Пушете само „Енидже“

Продава се К ЖЩА съ двъръ на жглово място отъ 300 кв. м. въ Плѣвенъ, I кв., ул. „Тодоръ Табаковъ“ № 1, съседи: отъ две страни улици

Звезделинъ Чоневъ

Горящи огньове

Страница отъ повесть

ПОДОБНО на паднало листо, люшнато отъ стихийния воя на на вѣтърътъ, — Райчинъ полетѣ обратно къмъ Рачовата воденица, прегази рѣката, почти цѣлъ измокренъ до кости въ мѣтната студена вода, втрѣсень и треперейки още въ упахата, която като нѣкаква безподобна чудовищна сила, сѣкашъ грабна разума му и го покоси.

Рукалия пороенъ дѣждъ като изъ ведро лискаше, и по-ройно ручеше образуваше дѣлги живи потоци по каменистата земя. Едриятъ дѣждовни капки тежко тракаха по клонетѣ и листата на край пѣтнитѣ дѣрвета, които като бѣзумни нощи призраци, се люлѣеха, препъхаха и шумѣха.

А Райчинъ още тичаше задъханъ и обезумѣлъ отъ трепетъ и ужасъ — като бѣглецъ, заплашванъ отъ явна адска погибель; все бѣгаше нататъкъ мушкайки се изъ шубраки и трѣне — безъ посока и безъ пѣтъ сѣкашъ, докато се прѣпъна въ единъ крайникъ камъкъ и грона по очите си. Въ ушите му хилиди гърмящи свирни — писнаха, предъ очите му въ тѣмнината заиграха по земята и се заразгъваха големи жълти беззвучни много-бройни тѣркала, които ту се разширяваха и увеличаваха, ту намаляваха и потъваха въ тѣмнината.

На северъ къмъ Ралица, кърваво сияние се издигаше и рисуваше въ нощната тѣмнината зарята на далеченъ мѣждѣющъ пожаръ, който постепено тѣмнѣше, заливанъ отъ проливния дѣждъ...

СЪМНА се, съ онай тиха и приятна утриня прохлада, как вато тукъ, въ недрата на пленината, обикновено, подиръ дѣлга дѣжделива юлска ношь, бива.

... Вестта се носеше плахо и смутено изъ уста въ уста въ Райчиновото село Ралица. Съ загрижени и изплашени лица, селянитѣ тичаха, сираха се на тѣлпи и съ една страна логическа подробностъ си разказаха единъ другому сполетялото ги ново нещастие...

А горящата кѣща на дѣда Грозка всеповече и повече губеше своята форма и се топъше въ пламаците на огньът.. Черни остатъци се струпояха и тежко падаха всредъ пламъците и огненитѣ езици, които се разгъваха и увеличаваха.

Райчинъ бѣ събуденъ отъ изплашената му майка, която викаше:

— Затичай Райчине! Босилкината кѣща гори...! Цѣлото село е на кракъ.

И той скочи, както бѣ легналъ снощи отъ бурята, замаяно загледа майка си, която викаше „гори! „гори! ... сѣкашъ нищо не разбираще. Облече се на бѣрзо.

— Не бави се, сине, — тамъ било страшно! ... казавъ: Грозка заклали, Босилка — нѣмало.

Райчинъ затича...

Зашемеденъ не помнеше нищо; луташе се, бѣскаше се изъ между гъмжащата тѣлпа селяни и препъваше въ котли пълни съ гребната въ бѣрко тията на бѣрзо вода. Тѣлпата обзета отъ неочекваната беда, отъ падналата утрена мѣгла, отъ едва прогледнатото було на разнеслия се димъ отъ пожара, почти не го забеляза...

Но той знаеше, чий бѣше тоя, отиващъ къмъ пепелище домъ. И съ ужасъ, той видѣ погорѣлия извлечень трупъ на Босилкинъ баша, а на една страна кравата Сивка и бикче-то, които сплашени, очудено

гледаха на червеното, въ че-рень димъ и пламакъ, зре-лище.

И тѣзи, загледани къмъ не-бесната висина, оцѣклени очи на дѣдо Грозка, като че ли го смразиха... Тази зѣща кър-вава рана на бѣловласата глава, това овѣглено черно лице, тия погурѣли рѣце, сѣкашъ бѣха за него живи и му разказвала ужасната драма, която бѣ се разиграла въ тая тѣмна чемер-на ношъ.

И всичката тая истина, той разбра... Дѣ саѣти сребръни звезди снощи, бѣха се от-ронили и падчали въ бездната — това само Райчинъ видя, край Рачовата воденица и сега, разбра чии души носѣха тѣ...

— У-у-у!... — шумѣше и викаше обезумѣлата въ паниката тѣлпа, която все повече и повече увеличаваше броя на зри-телитѣ и усиливащо тѣхнитѣ ог-лушителни и шумни викове.

Самъ, изъ между тия оглу-ли отъ тревога смутъ хора, Райчинъ несъзнателно отстъпляше мѣсто на по-люболитнитѣ предъ обгорѣлия Грозковъ трупъ. Черна мѣка парѣше и душеше гърлото му... Съвестта го без-милостно и яростно гризеше. Нѣкакво чудовище, нѣкакъвъ хищъ звѣръ бѣ го здраво вкопчилъ въ лапитѣ си; бѣше забилъ ости нокте дѣлбоко въ раната му, която го неизказано болѣше и безмилостно мѣчеше.

И това нeraзбрано застраши-телно хучение, и тая адска сума-тоха на любознателнитѣ и сплашенитѣ селяни, и всички тоя хаось отъ викове, тракания и бѣсканания на гъмжащата тѣлпа — като нѣкаква невидима прокудна сила, го грабнаха подеха и понесоха далече, извѣнъ предѣлитѣ на пламнало-то село. —

— У-у-у!... — шумеше и викаше крѣсливо следъ него обезумялата въ паниката тѣлпа, която сѣкашъ тичаше подире му и той чувствуваше следъ се-бе си хилядитѣ протегнати рѣ-це, съ дѣлги прѣсти и остри нокте, които го непрестано след-ваша и догонахаша...

А неговитѣ треперящи прѣ-сти, все по-силно стискаха про-шарената съ кръвъ забрадка, на онай, която завинаги я бѣ откъснала, както се откъсва хубавъ бѣль цвѣтъ отъ благо-уханното дѣрво на сеѣтуваніе-то...

Той не обичаше сѣть, защо-то не бѣ го познавалъ, но любѣше животъ, защото бѣ се сраснала и прилепната до вѣз-будения пулъ на туптящето му сърдце, а това единствено скъ-по сърдце бѣше вече отдавна погребано и този животъ, се бѣше пренесълъ въ небитието, — бѣше се прелѣлъ живота и притопилъ въ нищо, останала бѣ само черната мѣка по загу-бено щастие...

СЛЪНЦЕТО бѣ отскочило по безоблачното нѣбе. Мократа земя се изпаряваше въ приятни и топли полъхвания. Зелени-тѣ нежни стѣблца на полски-тѣ цвѣти, повалени отъ стихия-та на сношната буря, полека се съживяваха и вѣзправяха, стоп-лени и галени отъ животворя-щите лжци на слѣнцето...

Нѣйде далече тамъ къмъ Ра-лица синкавъ димъ се издига-ше и губеше постепенно въ безкрайното вишнине. Тукъ тамъ се надаваха лениви огнени пла-матчета — нѣщо бавно догаря-ше.

(Следва края).

Продавамъ дворно място

350 кв. м. и въ него едноетажна масивна кѣща съ 4 стаи и дюкянъ въ гр. Плѣвенъ VIII кв., при съседи: отъ две страни улица, Михалъ Илиевъ и Иванъ Янчевъ Споразумение въ кан-тората ми. **Ангелъ Апостоловъ, ходатай — Плѣвенъ.**

Лѣтни обуща

Отъ най-здрави платове — шити изработва модерния обущарски магазинъ на **Иванчо Ангеловъ** (до фотографа Серафимовъ).

Продава се

масивна двуетажна кѣща съ 3 апартамента и 3 дюкяни, находяща се въ центъра на града — срещу електрическата централа при добри съседи и изложение.

Споразумение: Наследниците на Слави Игнатовъ.

Върбишко селско общинско управление — Плѣвенско.

Обявление № 815.

с. Върбица 9 юли 1929 год.

Общинското управление обявява, че на 28 юли н. год. отъ 2-4 часа следъ обѣдъ въ канцеларията на сѫщото ще се произведе публиченъ тѣлъ за продажба на смрадлика въ общинската гора мѣстността „Кабаница“ отъ около 2000 декари.

Първоначална цена 10,000 лв. Залогъ за правоучастие въ тѣлъ е 10%, върху първоначална цена.

Закона за Б. О. П. е задължителенъ за конкурентитѣ. Трѣхнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣкога въ канцеларията на общината.

Всички разноски сѫ за смѣка на наемателя.

Общински кметъ: К. Хр. Горановски.

Секретарь бирникъ: Кр. Илиевъ.

Обявление № 589.

Известявамъ, че отъ 17 августъ до 16 септември 1929 г. до 5 часа следъ пладне ще се продава на публиченъ тѣлъ въ кан-целарията ми въ гр. Плѣвенъ следующия недвижими имоти находящи се въ землището на с. Левски а именно:

Дворно място отъ 600 кв. м. въ с. Левски, при съседи: улица, Христо Дюлгеровъ, Веселинъ Шишковъ и Христо Дончевъ, оценено за 5000 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Ив. Г. Стойковъ отъ с. Левски, не е заложенъ, продаватъ се по взискането на Ангелъ Апостоловъ отъ Плѣвенъ за 4000 лева лихвитѣ разноски по исполнителния листъ № 8519 издаденъ отъ II Плѣв. Мирови сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ горната цена.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 16 VII. 1929 год. Д. № 1365 отъ 1926 год.

II Сѫдия-изпълнителъ: П. Начевъ.

Обявление № 595.

Обявявамъ на интересуващъ се, че на основание изпълнителния листъ № 5419 издаденъ отъ Горно-Орѣхов. мѣр. сѫдъ въ полза на Никола Славчевъ отъ с. Коиловци за 1935 лв. и съгласно чл. чл. 910—925 отъ Гражданското сѫдопроизводство, на 27 VII 1929 год., ще продамъ въ общината с. Коиловци на публиченъ тѣлъ следующия дължниковъ движимъ имотъ:

500 литри вино отъ американско лозе. Червено, оценено по 4 лв. литъ — 2,000 лева.

Желающи да участватъ въ тая проданъ, трѣбва да се явятъ въ казания день, частъ 9 преди обѣдъ, да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 18 VII. 1929 год. Д. № 225 отъ 1927 год.

II Сѫдия изпълнителъ: П. Начевъ.

Обявление № 768.

Известявамъ, че на 31 день отъ двукратното публикуване настоящето въ „Дѣржавенъ вестникъ“, до 5 часа следъ пладне ще се продава на публиченъ тѣлъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ следующия недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Плѣвенъ, въ именно:

Дворно място отъ 212 кв. м. находящъ се въ гр. Плѣвенъ VIII кв. при съседи: улица, Георги Пеникова, Георги Ватцовъ и Христо Ив. Цановъ, заедно съ построена върху 79 60 кв. м. съ едноетажна кѣща, масивна, направена отъ камъкъ, тухли и варъ покрита съ цигли, състояща се отъ 2 стаи, кухня, коридоръ и маза, оценена за 50,000 лв.

Горниятъ имотъ принадлежи на Мара Н. Габровска отъ гр. Плѣвенъ, заложенъ, продава се по взискането на Плѣвенската гр. община за 50,000 лв. лихвитѣ и разноски по исполнителния листъ № 582 издаденъ отъ Плѣвенъ, окр. сѫдъ.

Наддаването ще почне отъ горната цена. Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 18 VII 1929 год. Д. № 46 отъ 1929 год.

I Сѫдия-изпълнителъ: Г. Н. Кънчевъ.

Обявление № 761.

Известявамъ, че на 31 день отъ двукратното публикуване настоящето въ „Дѣржавенъ вестникъ“, до 5 часа следъ пладне ще се продава на публиченъ тѣлъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ следующия недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Плѣвенъ, въ именно:

Кѣща масивна, на два етажа; подъ половина часть избата висока 7 м. построена върху 93 кв. м., дворъ 523·50 кв. м., или всичко общо пространство 616·50 кв. м.; покрита съ цигли, находяща се въ гр. Плѣвенъ, VIII кв., при съседи: Огънъ две страни улици, Григоръ Харизановъ, М. Г. Тодорова и Нана Бодрова Габровска, оценена за 30,000 лв.

Горниятъ имотъ принадлежи на Иванъ Гатевъ Калпазановъ отъ гр. Плѣвенъ, заложенъ, продава се по взискането на Б. Н. Банка — Плѣвенъ за 30,000 лв., лихвитѣ и разноски по исполнителния листъ № 378 издаденъ отъ Плѣвенски окр. сѫдъ.

Наддаването ще почне отъ горната цена. Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 18 юли 1929 год. Д. № 1503/928 год.

I Сѫдия-изп